

Nr 389

Av herr **Bark m. fl.**, om ökade anslag till utbildning av ungdomsledare, till bidrag till ungdomens fritidsverksamhet och till instruktörsverksamhet inom ungdomsorganisationerna.

Den starka ansvällningen av årskullarna i ungdomsåldrarna kommer inom de närmaste åren att ställa ungdomsvården inför stora och svåra uppgifter. Inte minst bostadsfrågans läge och den oroväckande ökningen av ungdomsfylleriet gör det angeläget att den samhälleliga ungdomsvården därvid får stöd av och kompletteras med energiska insatser inom den frivilliga fritidsverksamheten bland ungdomen. Samhällets stöd till denna verksamhet bör därvid avvägas med hänsyn till ökningen av antalet ungdomar i de berörda åldrarna. Om så icke sker inträder en farlig försvagning av den frivilliga ungdomsverksamhetens möjligheter att ge samhället hjälp just då detta stöd blir nödvändigare än förut. Det kan icke vara rimligt att samhället ägnar mindre omtanke åt de stora årskullar som just på grund av sin talrikhet komma att i vissa hänseenden ställas inför svårare anpassningsproblem än de tidigare och mindre årskullar, som haft ett relativt sett större antal utbildningsmöjligheter till sitt förfogande och även vuxit upp i en period, då förhållandena icke varit så kritiska med tanke på ungdomens förhållande till alkoholen. Det torde från samhällets synpunkt vara framsynt och riktigt att möta de väntade problemen med en vidgad insats, desto mer som samhället därvid kan tillvarata en inom breda folklager förefintlig vilja att göra en frivillig och oavlönad prestation till ungdomens fromma.

Detta ökade stöd bör inrikta sig dels på ungdomsorganisationerna, dels på den föreningslösa ungdomen. Ungdomens egna organisationer se ett av sina största problem just nu i ledarutbildningen. Detta accentueras av de större krav som i det nya läget och i konkurrensen med nöjesindustrien måste ställas på ungdomsledarna.

Om man vill nå resultat, som snabbt kunna påverka läget, torde den lämpligaste formen för ett ökat stöd åt ungdomsverksamheten vara ett större statligt bidrag till utbildnings- och instruktörsverksamheten inom ungdomsorganisationerna. Mot den ekonomiska belastning som detta innebär måste man därvid väga de sociala skador som oundvikligen måste uppstå om ungdomens fritidsproblem icke ägnas den omsorg läget kräver. Erfarenheterna hittills av den utbildning av ungdomsledare som bedrivits genom regionala och centrala kurser äro mycket uppmuntrande. Då det för budgetåret 1956/57 anmälda behovet av centrala och regionala kurser skulle kräva en anslagssumma av 1 249 095 kronor och för detta ändamål i stats-

verkspropositionen för samma budgetår upptagits en summa av 322 500 kronor, framstår klart otillräckligheten av detta anslag. Då det synes oss angeläget att samhället tillvaratar den vilja till insats för ungdomen som ådagalagts, hemställa vi om en ökning med 12 500 kronor av anslaget till regionala kurser för ungdomsledare och en ökning av 15 000 kronor av anslaget till centrala kurser. Det synes oss vidare synnerligen angeläget att den kvalificerade ungdomsledarutbildning som bedrivits i skolöverstyrelsens regi får utbyggas, och vi hemställa därför om en ökning av anslaget till denna med 10 000 kronor för utbyggande av försökskurs för ungdomsledare.

19 organisationer ha anhållit om statsbidrag till icke mindre än 65 instruktörer för ungdomsverksamhet. Skolöverstyrelsen uttalar att flertalet av dessa bidrag skulle kunna beviljas, därest erforderliga medel finnes, och föreslår en ökning av antalet instruktörsbidrag från 24 till 30. Vi hemställa för vår del om en ökning till 30 instruktörsbidrag och att denna anslagspost alltså höjes till 378 000 kronor.

Den verksamhet som bedrivits genom fritidsgrupper har redan efter mindre än två års verksamhet visat sig synnerligen framgångsrik, och man tycks därmed ha funnit ett förträffligt medel att nå kontakt med den föreningslösa ungdom som i olika avseenden löper större risker än den ungdom som redan engagerats i föreningsliv. Att denna verksamhet i stor utsträckning organiserats av ungdomsorganisationer framstår som en klar fördel, då därigenom förutsättningar skapas för en vidgad kontakt mellan föreningslivet och den ungdom vars fritidsproblem är mest brännande och mest kritiskt ur samhällets synpunkt. Då vi anse att denna vitalt viktiga del av ungdomsvården måste växa då dess avsedda klientel ökar, hemställa vi om en från 300 000 kronor till 400 000 kronor förhöjd ökning av bidraget till ungdomens fritidsverksamhet under kommande år.

Med åberopande av det ovan anförda hemställa vi alltså,

att riksdagen vid behandlingen av anslaget Utbildning av ungdomsledare (åttonde huvudtiteln, punkt 329) måtte anvisa ett belopp av 419 000 kronor,

att riksdagen vid behandlingen av anslaget till Bidrag till ungdomens fritidsverksamhet måtte för budgetåret 1956/57 anvisa ett förslagsanslag av 1 400 000 kronor samt slutligen

att riksdagen vid behandlingen av anslaget till Bidrag till instruktörsverksamhet inom ungdomsorganisationerna för budgetåret 1956/57 måtte anvisa ett belopp av 378 000 kronor.

Stockholm den 26 januari 1956

Hernfrid Bark

Gunnar Engkvist

Einar Rimmerfors